

nødvendigt at betragte disse to Afdelinger indenfor Sygekassen som to virkelig helt forskellige Afdelinger, saaledes at de bemidlede Medlemmer, der forbliver i Sygekassen uden Statstilskud, maa betragtes som dannende en selvstændig Afdeling, hvis Risiko man vil blive nødsaget til at genforsikre. Disse Medlemmer vil jo ofte kun blive nogle ganske faa, og et enkelt Medlems langvarige Sygdom vil da kunne paaføre Sygekassen Udgifter, som, hvis de bemidlede Medlemmers Risiko ikke er genforsikret, vil blive betalt af de ubemidlede Medlemmer eller af Kassens Reservefond. Jeg tror altsaa, at det vil blive nødvendigt at tilvejebringe to Afdelinger indenfor Sygekassen. Selvfølgelig kan denne Ordning indføres, og Folketinget har jo med stor Enstemmighed udtalt sig for, at den bør gennemføres. Jeg har ment, at den Ordning, som man i Sygekasseverdenen var inde paa, nemlig at tilvejebringe en Fortsættelseskasse, i Virkeligheden var bedre og naturligere, men Folketinget har vedtaget den før omtalte Bestemmelse med saa stor Enstemmighed, at jeg intet Haab har om at kunne vinde Tinget for mit Synspunkt.

Endelig skal jeg nævne et Forhold, hvorom der har hersket Uenighed i Folketinget, for øvrigt det eneste Forhold, hvorom der har hersket Uoverensstemmelse, nemlig Spørgsmaalet om, hvilke Personer der har Ret til at indtræde i en Sygekasse med Ret til Statstilskud, og hvornaar Medlemmer skal udtræde, med andre Ord Bestemmelserne angaaende Medlemmernes økonomiske Forhold. I den nugældende Lov er der kun fastsat ganske almindelige Bestemmelser, tagende Sigte paa, at det skal være ubemidlede Mænd og Kvinder af visse Samfundsklasser, og Sygekasseinspektoratet har endvidere en Gang omkring Aarhundredskiftet udstedt et Cirkulære indeholdende Angivelse af, hvorledes det forstod Lovens Regler. Nu, da Loven er til Revision, har der i Folketinget gjort sig to forskellige Opfattelser gældende paa dette Punkt. Den ene gik ud paa, at man i selve Loven maatte fastsætte i Ord og Tal nøjagtige Bestemmelser, ifølge hvilke Personer skulde optages og Medlemmer udelukkes; den anden Opfattelse gik ud paa, at dette vilde være vanskeligt, og at Spørgsmaalet om Ubemidlethed var saa vanskeligt og bestemt af saa mange forskellige Forhold, at det ikke lod sig definere i enkelte Tal eller Ord, og at det derfor var rimeligere at nøjes med den nugældende Lovs al-

mindelige Bestemmelser og saa lade en Vejledning for, hvorledes Ubemidlethedsbestemmelsen skulde forstaaes, træde til. Angaaende Udarbejdelsen af denne Vejledning har et stort Flertal i Folketinget samlet sig om, at det skal være Indenrigsministeren, der udarbejder disse Bestemmelser efter at have raadført sig med et Nævn, der sammensættes af to Elementer, et Element hentet fra Sygekasseverdenen og et fra den bevillende og lovgivende Forsamling, et fra Sygekasseverdenen med dens praktiske Erfaring om, hvad Bemidlethed og Ubemidlethed er paa de forskellige Steder, og hvorledes saadanne Regler virker, et andet Element hentet fra den lovgivende og bevillende Myndighed, som maa have Indseende med, hvorledes Bestemmelsen om Ubemidlethed, der er af Indfyldelse paa selve Statstilskuddets Givelse, bliver forvaltet. Der har i Folketinget været nogle forskellige Meninger om, hvorledes dette Nævn skulde sammensættes. Det er heller ikke for mig afgørende, at det sammensættes just paa den Maade, man i Folketinget har vedtaget. Et Mæglingsforslag blev fremsat der, hvorefter Bevillingsmyndigheden og Nævnet ikke skulde træde sammen i samme Udvalg, men hvorefter Indenrigsministeren skulde høre de to Institutioner hver for sig. En saadan Ordning kunde jeg for mit Vedkommende meget vel tiltræde.

Jeg har nu gjort Rede for Lovforslaget, som det foreligger for dette høje Ting. Det forekommer mig, at det indeholder meget betydelige Fordele fremfor den nuværende Ordning. Store Fremskridt vil herigennem tilføres Sygekasseverdenen. Sygekasseloven er en af de betydningsfuldeste sociale Love herhjemme. Den har nydt Anerkendelse fra alle Sider og utvivlsomt været til uvurderligt Gode for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Derfor tror jeg, at Rigsdagen bør skænke sin Velvillie til Bestræbelserne for at føre denne Lov videre fremad, give den de Supplementer, de Forbedringer, Tiden har vist nødvendige. Men jeg vil gerne yderligere sige, at det er i høj Grad ønskeligt, at det lykkes at føre dette Lovforslag ud i Livet, thi der er for Øjeblikket en Tilstand, som vanskeligt lader sig opretholde. De nugældende Bestemmelser angaaende Optagelse og Udelukkelse af ubemidlede eller bemidlede Medlemmer svarer ikke vel til Forholdene nu til Dags, og en Række Spørgsmaal om, hvorvidt Medlemmer har Ret eller ikke til at forblive i Kasserne, Spørgsmaal, som egentlig skulde være af-